

FÓKUSZPONT

„NAGY LAKOSSÁGCSERE” ÉS MIGRÁCIÓ
TUNÉZIÁBAN

Tunéziában egyre nő az országban tartózkodó, szubszaharai migránsokkal szembeni ellenszenv. Részben emiatt, részben pedig a drámaian romló gazdasági helyzet nyomán az Olaszországba irányuló illegális migráció rekordokat döntöget.

Legkevesebb 30, szubszaharai országokból származó migráns [fulladt tengerbe](#) március 26-án Tunézia partjainál. Bizonyára nem ez volt az utolsó ilyen eset, hiszen az elmúlt időszakban jelentősen megnőtt az Európába vágó, a tunéziai partokat ugródeszkaként használó afrikaiak és tunéziai állampolgárok száma. Hivatalos közlések szerint csak [múlt héten](#) 80 csónak indult útnak Olaszország partjai felé, fedélzetükön nagyjából 3 000, zömében afrikai migránssal.

Az olasz kormány adatai szerint idén már 20 ezren érkeztek Olaszországba Tunéziából, ami az elmúlt év hasonló időszakában mért 1 300-hoz képest tizenötszörös növekedést jelent. Ha a tendencia folytatódik, a 2023-ban érkezők száma megdöntheti a 2016-os rekordot, amikor 181 436 irreguláris migráns [érte el](#) az olasz partokat. Ez pedig komoly fejtörést jelent Giorgia Meloni kormányfő számára, aki választási kampányában határozott fellépést ígért az illegális migrációval szemben.

A növekedés részben annak tudható be, hogy Szerbia 2022 novemberében eltörölte a tunéziai állampolgárok számára addig érvényben lévő vízummentességet, így a belgrádi repülőút, majd a magyar-szerb határon való próbálkozás helyett immár egyre többen vágnak neki a kockázatos tengeri útnak. Nőtt ugyanakkor a szubszaharai régióból érkező migránsok száma is.

A 12 milliós Tunéziában becslések szerint 21 000 fekete-afrikai [tartózkodik](#), akiknek jelenléte egyre nagyobb társadalmi feszültségeket szül. A 2011-es forradalmat követően nyugati NGO-k és helyi érdekképviselői csoportok kezdték meg működésüket annak érdekében, hogy javítsák az országban tartózkodó afrikaiak helyzetét. Munkájuk

eredményeként 2018 októberében Tunézia lett az első MENA ország, ahol büntethetővé tették a rassz alapú diszkriminációt. A növekvő gazdasági nehézségek és romló közbiztonság miatt azonban a társadalom egyre inkább ellenszenvvel kezdett tekinteni az afrikaiakra. A 2018-ban alapult Tunéziai Nacionalista Párt januárban [kampányt](#) indított az országban illegálisan tartózkodó bevándorlók kitoloncolására. A társadalmi feszültségeket jól mutatja, hogy a petíciót rövid időn belül egymillióan írták alá. A nacionalista szervezet a Franciaországból eredő „nagy lakosságcsere” elméletet helyi viszonyrendszerbe helyezve úgy látja, hogy a tömeges afrikai bevándorlás alapjaiban változtatja meg Tunézia kulturális és etnikai karakterét.

Hasonló álláspontot hangoztatott Kaisz Szaíd elnök is, aki február 21-én elmondott beszédében a szubszaharai bevándorlókat [tette felelőssé](#) az országon végigsöprő bűnözési hullámért, aggodalmát fejezte ki az ország identitásának megváltozása miatt, és az illegális migrációval szembeni fokozott fellépésre szólította fel a hatóságokat. A beszédet követően tunéziai fiatalok csoportjai feketékre támadtak, Guinea és Elefántcsontpart pedig több mint száz polgárát reptette haza. Az Afrikai Unió lemondta Tuniszba tervezett csúcsát, elnöke, a csádi Músza Faki pedig „rasszista gyűlöletbeszéddel” vádolta meg Kaisz elnököt.

A növekvő árak és romló gazdasági helyzet miatt Tunéziában egyre fokozódik az elégedetlenség. A kormány és az IMF 2022 szeptemberében egyeztek meg egy 1,9 milliárd dolláros segélycsomagról. A tuniszi vezetés azonban attól tartva, hogy a feltételek teljesítése elviselhetetlen terhet róna az így is elégedetlenkedő társadalomra, nem tett eleget a kritériumoknak, így az IMF [felfüggesztette](#) a folyósítást. A romló helyzet pedig a migrációs kedv fokozódását hozza.